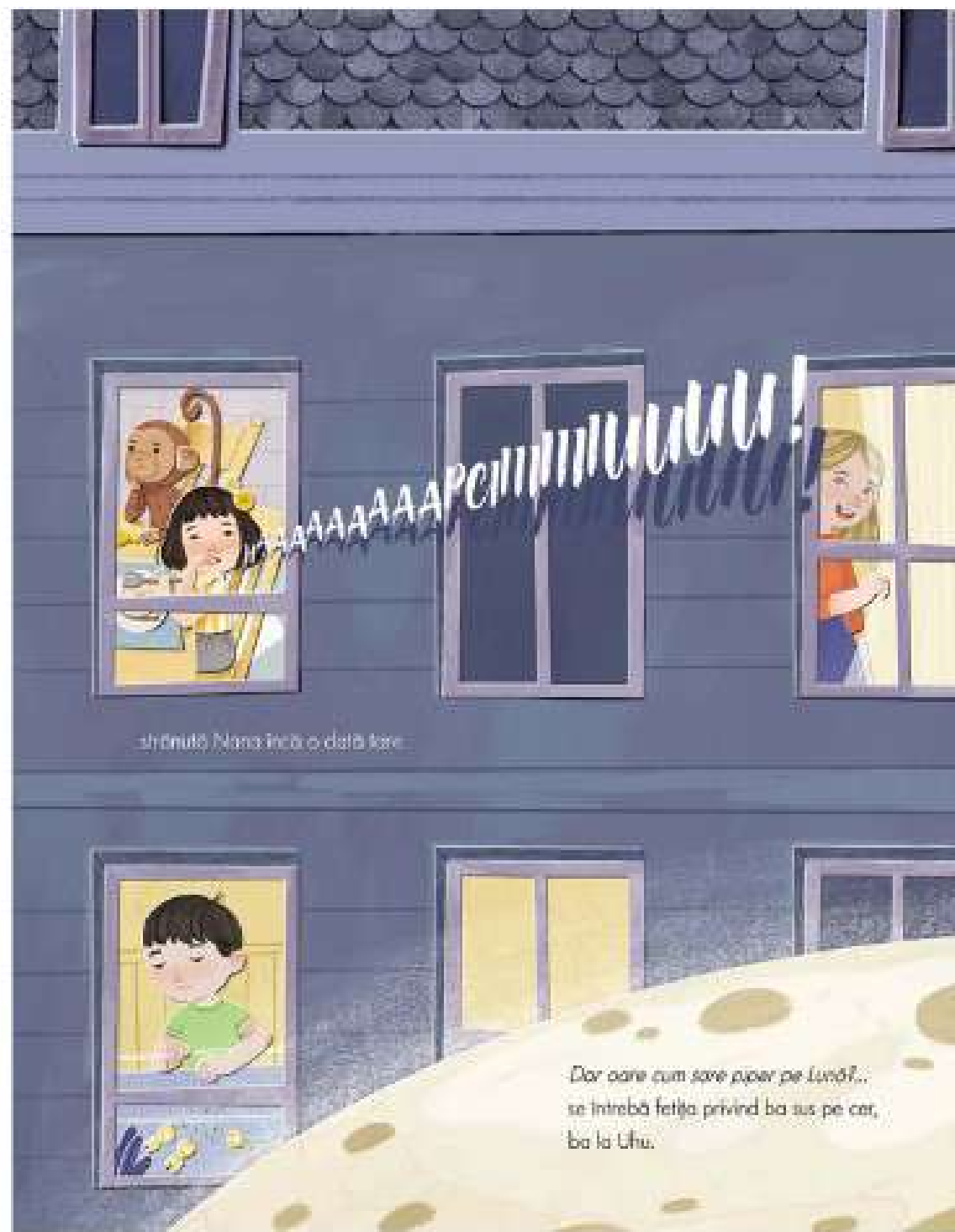

Tata și mama începură să râdă și să sară amândoi în sus, ca două mingi.

– Uite-așa, Nana! Mama e sare, și eu sunt piperul și amuză tota sărind voios de pe un picior pe altul.

– Știu zise Nana triumfătoare, ca după o mare descoperire. Este de la Lună! M-am uitat la ea, și apoi am strănutat. Uhu, înțeleg! Luna este gri pentru că e acoperită cu piper, iar dacă te uși prea mult la ea...

strănută Nana încă o dată tare.

Dar oare cum sare piper pe Lună?..
se întreabă fetița privind ba sus pe cer,
ba la Uhu.

— Ia stai Lămpito, cred că am văzut ceva.
Poți lumina puțin mai tare? Ca să fie clar?

O lămpio!

O bomboană!

Niște frunze?... Frunze gri!...

Aaaa! ... Par a fi... două urechi!
Putease și lungică de... epură!

Nana se apropie cu felinarul ridicat deasupra
capului, ca să vadă mai bine. Se auză un râmâi!

– Hmmm... și eu creșteam că legumă mănâncă morcovă, nu găștele cudele
din stele cu puțin mult piper pe ele...

– Dar de ce tot vorbești de piper? Nici nu știu ce este...

29.53 de zile.

– Serios?! Se arată Nana mirată. Piperul este un praf gri, aromat, din prona căruia, dacă
te apropii prea mult de el, începi să strănuți.

Tata spune că orice mâncare are nevoie de un praf de sare și de piper ca să fie delicioasă.
Și se pare că, aici, toate stelele de deasupra noastră sunt de fapt... boabe de piper!
Yabu pulmi din nou în răs.

– Din ce-ar fi stelele piper?! De fapt, multe din stelele pe care le vedem acum au dispărut
deja, însă, pentru că luminează în continuare, noi credem că ele încă există.

– Deci, dacă aici piperul nu vine din stele,
deși e gri, iar ele nici gust nu au,
pentru că de fapt nu există... de ce strănut
eu oare când mă uit la Lună?

Și, dacă nu este deloc praf de piper, de
ce e totuși Luna gri, și nu albă sau galbenă
ca-n cărțile mele de povești?

– Luna nu are propria ei lumină, ea doar
reflectă o mică parte din lumina Soarelui,
dar, pentru că e mai aproape de Pământ,
pare strălucitoare și deschisă la culoare.

Să zicem că ar fi ca o piatră albă pe care proiectezi lumini colorate.

– Adică Luna nu luminează din interior ca lanterna mea? Ah! Nana puțin dezamăgită.

– Nu chiar... Dar, când se uită de jos, oamenii spun că Luna ar lumina în diferite culori.
Că e, de exemplu, galbenă noaptea și albă ziua, dar de fapt ea este un fel de bilă
acoperită cu niște firicele mărunte ca nisipul, de culoare gri. Și așa arată, gri.

